

అక్షరాల (మొదటి శబ్దము)

13566

అయ్యలారా!

ముముక్షువుల కతిసులభముగా తత్వానుభవము కలుగగలదులకు నాయోపింతు శక్తిచే దీనిని వ్రాసితిని. ఇదియే ప్రారంభమగుటచేతను విద్యావంతుడను గాకపోవులచేతను కలిగిన లోపంబులు మన్నింతురుగాక.

సీ! ఎవ్వడు గణకాప్రవృత్తి నేర్పన

ప్రభుసన్మాన ముచే నిస్తంద్రముగను

ఎవ్వడు దీనార్థివృత్తంబులకు నిరసయి

నించె కీర్తిని దిగంతపా?

ఎవ్వడు బూని సుహృద్బంధుజనముల

గలప్రేమ బెనగొన గాంబించు

ఎవ్వడు తనరూప నెలమి సర్గురు

దర్పణంబున గాంచె వినముడగుచు

గీ॥ నట్టి శ్రీపుష్పలూర వరాన్వయండు

ఘనుడు శ్రీరామసూను డకిల్మషండు

సుబ్బరాయాభిధు డర్థసూచకమున

ప్రచురపరపించె నీని శాశ్వతముగాగ॥

11-11--1921

ఇట్లు,

మంతెన,

మానికొండ మొక శేషరరావు.

తెన్నేడ పోషు.

—! గురుస్తుతి. !—

ద॥ ఏతన్నాత్రుడుగానీవాని గుణసంపృథక్ ప్రబుద్ధాత్మకుఁ
 వీతాఘుఁ వరశిష్యసంశయ ఘనాపిచ్ఛేద జంగమానిలుఁ
 భూతావాసుఁ చిన్మయుఁ సుజనసంపూజాంఘ్రియుఁగ్గుఁ
 [మహా
 వ్యైతార్థానుభవజ్ఞ మన్గరుని సుత్రజాయాహ్వయుఁ గా
 [బృదఁ

ఓం
శ్రీగురవేనమః

శ్రీ
శ్రీ భక్త కల్పద్రుమ శతకము.

- ౧॥ శ్రీకారాధ మెరుంగలేక భువి కీర్తిన్లొంట సంరాసమున్ |
జేసొంటన్ ధనధాన్యవస్తువితతిన్ జెన్నొంద భావించుకీ |
సాకారెచ్చలు జన్మహేతువులు వాచ్యంజ్ఞాను నాకేల నా |
శ్రీకారత్వ పదంబొసంగగదె శాసీ భక్త కల్పద్రుమా॥
- ౨॥ శ్రీకాంతుండు శివుండు బ్రహ్మయును జేజేయన్ మునుల్ పన్నగుల్ |
రాకాసు ల్మనుజు ల్మనుప్రతియున్ రాల్చెట్లునున్ మట్టియున్ |
లోకంబు ల్పదునాల్గు నీవయగుటన్ గుర్తించి శరయ్య యీ |
లోమ జ్ఞానావి కెద్దరిన్ మునుగ మేలో భక్త కల్పద్రుమా॥ ౨
- ౩॥ పీకన్ నీకెదురెవ్వ రెంచగను పృథ్వీభాగముంగా మహా |
స్లోకుల్లాగ దురాత్మవంతులనుగా శోకాతురుల్లా సుఖా |
త్రైకప్రాప్తులుగా విరోధ హితసాహ్వాద్యక్తిగా పేదగా |
జేహూంబుల శుద్ధసత్యమునకున్ జే భక్త కల్పద్రుమా॥ ౩
- ౪॥ ధనికుంగా మరి కుంటిగా బధిరుగా ధర్మాత్ముగా లోభిగా |
మునిగా బేలగ లంజగా యువతిగా పుంస్త్రీనపుంసంబుగా |
పెనుగుట్టలను జంతుసంతతినిగా బీజంబుగా చెట్టుగా |
మనజేయంగల నీమళ్ళకి తరంబా భక్త కల్పద్రుమా॥ ౪

ప॥ గణపతింపంగలనయ్య యిట్టివగు నీకార్యంబు లెంతేసియో।
గవలేనయ్య భవత్ప్రధానప్రకృతిగ్ గాపట్యమో నిక్కమో।
యనజాలగ్ వశమయ్య స్మృతివిధి బ్రహ్మజ్ఞానికిగ్ గాకికగ్।
బ్రహ్మతింతుగ్ వినుమయ్య ఘోరభవతాపా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౫

కా॥ నీకర్మ పతిలేదు వేరె గతియు న్నేదంచునంచెంచి యె।
న్నోకల్పంబులనుండి చిత్తహితమె యోజించి నిష్కామ్య క।
ర్మాకర్షించు ఫలంబువట్టి కడు నిజ్ యాచించినన్ గావనో।
యీకన్నోపునె దాత వేడుకొన నెంతే భక్తకల్పద్రుమా॥ ౬

ప॥ అనఘా సర్వము నీవెయంచు శుజనవ్యాకీర్ణవాక్యంబు లె।
ల్లను ఘోషింపగ వింటగాని యది కల్లా నిక్కమాయంచు లో।
ననుమానింతురు కొంద రజ్ఞు లవురా! యానందియంచేల నెం।
దును నీవుండక యేమిదోచు బుధబంధో భక్తకల్పద్రుమా॥ ౭

ప॥ అలరుందూపులవాని కోడితిక నాప్రాణంబుల నిల్పుమా।
లలనా! యత్పులగంధి! కుండరదనా! లావణ్యసీమా! యటం।
చిల వేగొందునగాని భావ్యమని తండ్రీ నీదరిం జేరలే।
రలకంబుల్ సవరించినన్ ప్రకృతిబోనా? భక్తకల్పద్రుమా॥ ౮

ప॥ పలుకంజాలను మూర దృష్టి మరుసంబంధాగ్నిచే గ్రాగి యె।
ర్చులతన్ వేసట నిల్వినట్టి చెరులన్ ప్రార్థించ నేపాటి మే।
లలరున్ వారి వివేకమేమి దలపోయ నిచ్చిత్రమైదోచు వే।
దల వేదంగ ధనంబు గూర్తురె నియంతా, భక్తకల్పద్రుమా॥ ౯

ప॥ నలినాకుల్ హిమవారిపూరమున స్నానంబాడి సాగంధికో।
త్పలకుందాది విరుల్ సిగందురిమి డెందంబుబ్బగా గల్విగు।
బ్బలతావుల్ పచరింప నిల్వినను కాభాషందురేగాని యా।
వెలిమేపుంటిగనన్ యనవ్యామగు నిస్సే భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౦

మ॥ కలనాదంబు గభీరమద్యుతరుంకారంబు మాధుర్య రా॥
వలవంబంచు బహుప్రకారముల నుత్పాంతిన్ దక్ష సాక్కి లో॥
కుంబంబున నీదులాడుదురు దిక్కుంగాన కొంకారశ॥
బలవంబుదియటన్న వాక్యచునలేవా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౧

మ॥ పలుచందాల విషప్రమాణ విషయవాప్తిష్టి విసర్జించకే॥
వ్యలనైక పరమార్థచింత తగునా పాపంద లాగాని కే॥
వలజిజ్ఞాసువు లేవిరాగమును జేపట్టందగున్ కాముకుల్॥
కొలముఖ బందుగుల త్యజింపగనమొక్క భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౨

మ॥ ఘనవైరాగ్యము బూనినంతనె మహాఘ్రవాతముల్ దూరమా॥
విషయంబబ్బుచు భూరిభూతదయ జొప్పిల్లుక తత్సత్వసా॥
ధనలుం జేకురునట్టివారికిల సద్దానద్రతాచారనై॥
వ్రుణులుక తైర్దికతత్పరుల్ సములె శంభో, భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౩

మ॥ అధికారంబును జెంది లోకమున నద్వైతార్థవిద్యా విశా॥
రదమూర్తి గనుగాని వాని కులగోత్రంబుక విచారించుకే॥
వ్యధతోడై నగుచేవు దాఖరదద్వంద్వంబునుక బట్టజే॥
సదయాత్మా కొరగానివారికిది లెస్సా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౪

మ॥ అలఘుక్రీడి భవత్పదాంబుజము లత్యంతంబు నర్పించి ని
ర్మల చిన్మాత్ర పరత్వసాధనముచే రంజిల్లునిత్యక్రియా॥
విలస ద్భక్తుని భాగ్యభోగ్యములు భావింపంగనెంతేసి వా॥
రలకుం గూడునె రక్షితార్తజనవర్గా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౫

కా॥ నీసాన్నిధ్యనివాసముక విషలమె నిత్యంబునై యొప్పనీ॥
దాసద్బోధయె వింటయుక విడకనీయ జ్ఞానుసారంబునకే॥
దాసత్వంబుననంటయుక విహితకాంతత్వంబుచేతూర వి॥
కావ్యంబంచు మహాశ్రభోవిగత పాప భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౬

- మ॥ నీసంబోధన దుఃఖవార్ధితరణంబేయాను సిద్ధాంతమే॥
గాసుండది మనంబుబట్టకను భేదభ్రాంతిచేజిక్కి పే॥
రాసా మీయనదెట్లు సంధునకు భావ్యంబంచు నద్దంబునా॥
జేసంధిలగ జేసినట్టులుగదోచె భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౭
- మ॥ అనఘా భక్తుల పాదధూళి మమతాహంకార పెహ్నుత పం॥
త్తిని బోదోల విభూతి, భక్తపద పానీయంబుతాపత్రమా॥
గ్నిని చల్లార్చ సుధాగ్ధవంబు కడురక్తింజేయ భక్తాళి ద॥
గ్వనమే పావన మిట్టులుండగను మీశా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౮
- మ॥ మందప్రాప్తాడనైన నన్నెటుల ప్రేమంజూచిబోధింతువో॥
దెందంబా మలినంబు ధర్మమన గోడేలేదు సంతానమా॥
సంచేలేదు దరిద్రమా వెలితిదోచంబోవ దన్యంబు గో॥
రం పోయిని వేడినాడ విడమేరా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౯
- మ॥ అలకాపట్టణమా మహేంద్రు భవనంబా సత్యలోకంబాకో॥
యల వైకుంఠమొ శంకరాలయమొ మార్తాండప్రపంచంబా కే॥
వలపాతాళమొ మర్త్యదేశమొ హరిద్వారంబా కాశీ గయో॥
దలపం దేహమొ తెల్పు నీవస తనంతా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౨౦
- మ॥ శిలవో చెట్టువై పుట్టవో ప్రతిమవో జేగంటవో వత్తివో॥
కొలకుంచంబవై చంటివో ముదితవో కుఱ్ఱుండవో పెద్దవో॥
దలపలేమ భవ త్వరూప మనుసంధానంబు నేయంగదే॥
బలబాహ్నా తగదయ్య నీకు ననునేచా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౨౧
- మ॥ వినువల్లింపగ నెంతవాడను మహానిస్థా గరిష్ఠుల్ బుధుల్॥
మునులున్ బ్రహ్మలు జెప్పలేరయిరి సంబోధించగా గోశక్రమో॥
గునమో బుద్ధియొకో యవస్థయొ తమంబో జానమో యాపయ్యో॥
గననేమోయని సంకయింతు భ్రమభోక భక్తకల్పద్రుమా॥ ౨౨

- మ॥ మునుసీసంగతిచేత సంఘములు పెంపుగాంచి నీయంద చి॥
క్రిన భక్తి నినుగల్చి యాచెరుకముక్తి జెందరే కొందరో॥
యనఘా యిట్టిచరిత్రలేల్ల విన సౌఖ్యంబొందరే దుఃఖము॥
జ్వలన్ గ్రాగడివారు దుష్టజనశిక్షా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౨౩
- మ॥ అలయం దారసుతాగ్ర గోప్రకతి గేహంబాదిగా గల్గు ని॥
మృల సంసారపయోధి నీవ్వబడి లేశంబైన కృష్ణ, దయా॥
జలధీ, మాధవ, శంకరా, యభవ, నిస్సంగా, యటంచాడ జె॥
ట్టులనన్ నీటినిబట్టి తెప్పవిడువట్టు భక్తకల్పద్రుమా॥ ౨౪
- మ॥ పలుకం జాలగలేను యిటనొక యావత్సంభవంబాయెనా॥
పలుమొక్కు ల్పచరింతు నాడు నెటబోవ నీదులేజంబె క॥
న్నలకుం గట్టికట్టుండు నాపగిది చెన్నునీగ నిత్యంబు నిన్॥
దలతు న్నున్న దయ్యద్వివృష్టి గనుమన్నా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౨౫
- మ॥ రమణీయంబగు నీదు సృష్టిగన జిత్రంబయ్యెన్ పంచభూ॥
తములే గన్నకు నెందు జూడగ పదార్థంబా యటంచారయన్॥
గ్రను మొవ్వాగ లకుంబు చేసినను నాకాశంబె దానిల్యదో॥
భ్రమయేగాని పదార్థకూన్యమగు దేవా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౨౬
- కా॥ రంగుబంగరు కంకణంబునరుదారన్ చగ్గునేయంగ నె
బ్బంగిన్ బంగరువేరునేసినను రూపం బాభిదానంబు లెం
దుంగానంబడరావు కాంచనమునందుం గల్పితంబైన య
ట్లుంగా దోచు జగంబు నీయెడ దయాశూ భక్తకల్పద్రుమా॥ ౨౭
- మ॥ పరమార్థంబుగడించనీదు కడు దుష్పాండిత్యములెంచు ను
నీరమాదానిని కల్లజేయ బహుపాతీరుతాబొందు మే
లగయ న్వీసములేదు మానసమశక్యంబెట్లనన్ వస్త్రముల్
గోరుకుంచియట్ట దానికట్టిఫల మొక్కో భక్తకల్పద్రుమా॥ ౨౮
- కా॥ పట్టంగావలె నీదుపాదములు సద్భక్తి బ్రమోదంబుగా
నెట్టంగావలె ఘోరపాప సమితి న్నీయండచేమించి చే॥

పట్టంగావలె బ్రహ్మవిద్య నిగమోపన్యాసమా బోధచే!
దిట్ట నీదయగల్గ నింక కొరతెదీ? భక్తకల్పద్రుమా॥

౨౯

మ॥ వెస నాచార్యుని జీరి దాస్యమలగ్న ప్రేమ నివహించి వి!
శ్వసనీయంబగు బోధచెప్పి నటులొప్ప న్బుద్ధి కెక్కించుటా!
దినదాచారముల స్థైర్యంబుటలు సాధించంగ చెల్లాటలా!
యసిధారావ్రతమటు కష్టముగదయ్యా భక్తకల్పద్రుమా॥

౩౦

మ॥ పరతత్వానుభవంబు జూడ సులభప్రాప్త్యంబుగాకేమి దు!
స్తరమా కేవలశుద్ధసత్వ గుణవిశ్రాంతవ్య భక్తిప్రభా!
భరితస్వాంతలక్షణ్ మృణాళవిసర వ్యాకీర్ణమా మద్యనన్!
జూర ఖడ్గంబుగలటివారి కడలున్నో? భక్తకల్పద్రుమా॥

౩౧

మ॥ నిను నోర్నొవ్వ వారీ పురాంతక శివా నిస్కాను నిశ్శేషయం!
చు నయూత్ముండయి సల్కడే జడనిక ట్టిశుద్ధైవకడ!
స్థనికుండైనను కాస్త్రుకొవిదుడెయైనన్ గొప్పలంచంబు చే!
ర్పినవానిం దరిజేరనిచ్చెదవె తండ్రీ భక్తకల్పద్రుమా॥

౩౨

మ॥ శ్రవణాదీంద్రియ జ్ఞానపంచకముచున్ పూతేంద్రియంబాదిగా!
నవలీలన్ మరుసక్రమాన భవదుద్యత్పాదముల్ సోక మ్రొ!
క్కు వెనన్ వందనచయ్యెగాన నటుదీక్షంబూని యేమొక్కయం!
టి వరంబీవె భవాబ్ధిదాట దొరవంటిన్ భక్తకల్పద్రుమా॥

౩౩

మ॥ అకలంకంబుగ భూతపంచకము శ్రోత్రాదీంద్రియంబు ల్సఫం!
చిక్చుతంజాతమూత్రలు న్ననువు చర్చింపంగ నేకంజెయొ!
ట గదా నిత్యము నీదుపాదయగవంటన్ భక్తిచే మొక్కగా!
సకలం బర్హణసేయటయ్యె జగదీశ భక్తకల్పద్రుమా॥

౩౪

మ॥ గురుపాంతిన్ వసియింపగలె నిక నాకన్ లోటు గదా యటం!
చు రజోబాప్తి చిదాత్మయైన తనయందున్ లేక కర్మత్వమా!
దోషీయంబుగజేసి పెద్దలకు సంతాపంబుగల్గించు నా!
దరయన్ గంధపువెలుచెంత భుజగంజా భక్తకల్పద్రుమా॥

౩౫

కా॥ నీవాసస్థలమాను కాశివిలసన్నీపాద నీరేజధారా
 వారాశియె గంగయాను వధుర ప్రాచీన వాత్యంబులై
 గా నేదాంతహస్త్యవంత్రములు నీకారణ్యమే మోక్షమా
 దేవా నన్న భరింపుచుయ్య కరణార్థిన్ భక్తకల్పద్రుమా॥ 31

కా॥ నీవే నేనని భోధజేసి ప్రకృతిన్ భేదింపగాగలు మేల్
 త్రోవనూపి యనాధనైన నను నిరూప్యంబటంచెచుకన్
 నీవాత్మల్యత జూపి లోకమున నెంతే పద్మవాటింపితా
 నీవాడన్ పారబాటులేదు కరణింటిన్ భక్తకల్పద్రుమా॥ 32

ప॥ చిరకాలంబు భరించి భోధవివ నాచేగాదు చాన్యంబు నే
 నెరపనాలను చుక్కలత్వమవుట న్నివెంటనుండంగరా
 దరయ స్పిల్లుల మేకలుం గలగ మిమ్మయింట మంచంగలే
 మిరువాళించెను వీడనంచు మామీవే భక్తకల్పద్రుమా॥ 33

ప॥ అకలంకత్వమున స్ఫుజించి తనవు న్నాణంబు చిత్తంబు న
 ద్వకకాశోభిత! నీమగ్నజముగా భావించి నీపాదనీ
 వకడై యొప్పెడివాడు ధన్యతనుడౌ వాడీ జగత్సూక్ష్ముడౌ
 టను సంజేహములేదు నీదుకృపకంటి స్ఫుక్తకల్పద్రుమా॥ 34

కా॥ నీపాదంబులు వట్టివాడ మేరవానింగా ననంజూడక
 య్యా! పాపుండలంబు నోడి వడి బిట్టాన్వంగ నేమాయె నో
 హో! పుణ్యాత్మక! నీదుపాదమహిమం బొప్పార భావింపగా
 నోపంజాలరు శుష్కచిత్తులు కృపా శూ భక్తకల్పద్రుమా॥ 35

ప॥ క్రతువుల్ యాగములు స్మరార్చనములు స్థాపించి ద్రవ్యంబు న
 ద్ధత పెచ్చింతురు ప్రాద్దువోక పలుచందాల నిచ్చారింప నా
 క్రతుసంతానము జన్మహేతువగు గాక నోత్పదంచానోహో
 వతికాటిల్యత వీడభోగగద రామా భక్తకల్పద్రుమా॥ 36

ప॥ ధర నిమ్మవృత నీశ్వరార్చనముగా వారస్సి యాగాదులన్
 వరుసజేసిన వారి భూర్భువస్వత ప్రస్తావముస్సేయగా

దరమెవ్వారికిగాదు వారలిక ముక్తప్రాంగణాదస్యతై।
యిరవంద నిమజ్జేనాయదురు తండ్రీ భక్తకల్పద్రుమా।

౪౨

౧౫॥ నేనీపాదసరోజసేవకుడనేనిక కర్మ మడ్డంబుగా।
గానీ ఘోరకరాళజిహ్వీకలతో కాలాహియై కష్టముల్।
రానీ భక్తులు వీడు దుష్టుడని చుల్కు స్నేయనీ యింక నే।
మైనంగాని నినుక భజింతు గురురాయా భక్తకల్పద్రుమా॥

౪౩

౧౬॥ అయిలోకములందు దుర్భ్రనుల నూహలేసి జన్మానులై।
కాయంబు స్థగుగప్తపెట్టి గతసౌఖ్యప్రాప్తులై చేలలై।
యాయాచెట్టునవ్రాలు కాకిగతి భావ్యంబందు వర్తింతు రా।
హా! యెన్నార్భకు వారి ముక్తత పరేశా భక్తకల్పద్రుమా॥

౪౪

౧౭॥ ప్రాణంబు ల్లిరియించి సర్వవిషయవ్యాకీర్ణుడౌ నిత్యక।
రానుస్థితయ జీవుడౌను నిజమాయాబింబితంబై సువి।
ష్టానూనాభిమతంబుగల్గి నిఖిలవ్యాపార ప్రేరేపకుం
డై నిస్సంగతనండు నీశ్వరుడు దేవా భక్తకల్పద్రుమా॥

౪౫

౧౮॥ ఆకాశం బనిలంబు నగ్ని జల పృథ్వ్యాదిప్రకాండంబైయహ।
లోకంబన్ను జీవుడిశ్వరుడు యిలోకంబులుక లోకులుక।
లోకాధీశులు గారటంచు మది మిమ్ముక సచ్చిదానందభో।
ధాకల్పాంత విలాసిగా దలతు నీశా భక్తకల్పద్రుమా॥

౪౬

౧౯॥ విద్యున్నాటకశాలయందు విహితప్రేమానుబంధంబుతో।
నద్యల్లీల మెలంగు పాత్రల వికారోల్లాసముల్ లేకయుక
సద్యస్కాలమునందు సర్వమును భాస్వంతంబుగాజేయు నా।
విద్యుద్దీపముభోలి వెల్గు వెలు గీవే భక్తకల్పద్రుమా॥

౪౭

౨౦॥ శ్రవణాదిత్రయ కార్యసంచయము విశ్వాసంబుతో నేయగా।
పలుకు న్నాత్రులు వంతు నాది మహితప్రాచీన వాగ్మంభజా।
రవధారామృతవర్షము గురియ తోరంబొప్ప జోధించ నీ।
దై వర్తిల్లును ముమ్మ వంతు మహితాత్మా భక్తకల్పద్రుమా॥

౪౮

౧౩॥ నేపూజించితి నేనజేసితి మహానీయంబుతో జెప్పిని।
 ట్లీహల్వాదితి బోధవింటి వివశుంజేనై తహా! వద్గురుం।
 జేపూజ్యుండు మహానుభావుడనుచు హేంకంటి నాస్వప్నమే।
 గూపెక్కెల హుళక్కి నీదెస మహాత్మా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౪౮

మ॥ త్రివిధాద్వైతము సన్నిధానమున వర్తింపంగ నద్వైతసి।
 ధి వెహ్ గల్గుచుగాక నేవనహి యధింగొప్పటే కల్ల బో।
 ధవిసక్ ఖూన్యగుటంచు బల్కగను నాద్వైతం గురో స్సన్నిధే।
 తి వదస్సంచయ మెల్ల మిధ్యయగు గాదే భక్తకల్పద్రుమా॥ ౪౯

మ॥ పరికింపకొ మనిసమానుడెట లోపంజాట నన్యం బటం।
 చు రహిత్ జెప్పు జగంబు శూన్యచవుటం బొల్పొద నీయందులకె।
 గరపాదాదుల పంక్తిలేనిదవుటకా పింతు యుచ్చత్స్వరూ।
 పరమాన్యంబు త్రిజాతిశూన్యగుని దేవా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౫౦

మ॥ అన్యతంతై జడదుఃఖరూపమయకాయంజా ననాత్మ త్సం।
 బనసచ్చిచ్ఛుఖ మాత్మ యత్సం నీహగా మహాత్మా దయా।
 వనధే! నాకడ గోప్యముంచకక నీభక్తాళిలో నొక్కగుం।
 డనుగా నెంచును నమ్మియుంటి కడువేద్యకొ భక్తకల్పద్రుమా॥ ౫౧

౧౪॥ సంతాపంబులు వీడగంటి పుణుసంసారాల్లినిం దాటితికొ।
 గంతవ్యంబులైన గోర్కలగుగంటం జూచితికొ నిర్మల।
 స్వాంతంబై పొడగంటి నిన్ను నికనాభాగ్యంబునంజేసి నీ।
 చెంతం జేరెడివారు ధయ్యలుగదా శ్రీభక్తకల్పద్రుమా॥ ౫౨

మ॥ సిరులం గోరుటగాదు పుత్రులను వాంఛింపంగలేదయ్య న।
 వ్యరమాభాసిత దివ్యమందిరముల న్యాచించుటగాదు బం।
 ధురభూచక్రపతిత్వ మిచ్చుని నినుకొ బూజించుట గాదు ను।
 స్థిగతనీడని భక్తి నాకొసగు ప్రీతికొ భక్తకల్పద్రుమా॥ ౫౩

౧౫॥ నీరాజత్పదసహితయుగళి శ్లేషించి మోదించనీ।
 నీరజాతభవాది జీవతలుగానీ పెద్దకాలంబు నా।

హారంబు ద్యజియించు యోగలును దివ్యజ్ఞానలైసం భవితః ।
ప్రహరణంబు భుజింపకుంట దరమానా? భక్తికల్పద్రుమా॥

౫౫

ప॥ అతికాశిన్యము నీమనంబగు నసాధ్యంజాను నీసేవ దు ।
స్తతిభంజింప నీశైవసెన్నడగు శానీకకాక్షంబునా ।
తత నామైబరెంచు భాగ్యమును నత్యంత ప్రభావైక ని ।
త్య తపోనిష్ఠ నినుకొ భజించుటలు రామా భక్తికల్పద్రుమా॥

౫౬

కా॥ నీదాగ్యంబును సేయనీ విమలహా సహోభయేవించు నీ ।
మీదా స్వాంతమునిల్పనీ విశవక న్నిదానులంగూడ నీ ।
వాదుబ్ధపులు లోకతంత్రమున విశ్వనో జెప్పకేఱుటై ।
నేదైసం గరుకంగ సర్వమని తండ్రి భక్తికల్పద్రుమా॥

౫౭

ప॥ వటిలాత్ము ల్లనలేరుగాని భవదంఘ్రుల్ బట్టి నిత్యంబు చెం ।
ట సేవించెడి వార్షికన గలదన్నకొ వాగలో మేరలే ।
దిలులంచుం బలుకంగ జూప గన మాకే గాదుగాయంచు ।
పూట విన్నార మద్వైతోధ మహిమ బో భక్తికల్పద్రుమా॥

౫౮

ప॥ కలవార పనిజేయ పాపంబు గాకకొడలైన న్నీకు నె ।
న్యలపుంబక్రియు గోపికల్కుగడ మేనకొ బుల్కలెత్తికొడనా ।
కలితస్వాతుడ వైతికాని కిదువేద్యం బెద్దకాలంబుని ।
గొలువ నాదెన జూడవైతి బుధబంధో భక్తికల్పద్రుమా॥

౫౯

ప॥ దివిజాతిక శిశుసకస్త మకుటద్వితోను కత్తునెకాం ।
చవిరాజద్భవ దంఘ్రపల్లవములనా భావించి సేవించనా ।
కకరీలాయెను పూర్వపుణ్యఫల మాహా వర్ణనాతీతమై ।
దళులంగాదె మహాత్మ మానిజననేలా భక్తికల్పద్రుమా॥

౬౦

కా॥ నీశేవన్న భరింపలేనని మదిజింతిల్లుటల్ జూడగా ।
దేవానీపరివార వడ్డుపడిరో దేవేరులేమంచు దా ।
భావంబిచ్చిరొ వీడుద్బుధుడనుచుం బొడించితోగాక ని ।
హా విశ్వాసము కట్టి నామయి ననంతా భక్తికల్పద్రుమా॥

౬౧

౯౫॥ చేష్టుంబాలకు నీకు భక్తులు నీచే విన్నవేగాకమా!
యప్పా! జక్కి-తి దక్కి-తి నివృణవ కుర్యాలించుమా యంచు నీ!
గొప్పస్థోమ క్లావైబవేచో కోర్కు-లెవ్వసంపద్యమీ!
కోప్ప-చీనశాణ్య! యార్జనబంధో! భక్తికల్పద్రుమా॥ ౬౨

౯౬॥ కొన్నానంట బిగంద మీన మునిముఖుల్ జెప్పగా వింటి నా!
పన్నశ్రేణి భరింప కంకణము చేబంధించి రక్షించి మా!
స్నేహిందో యది నీకృష్ణమెవలెనవ నింకేలాలసింపంగనన!
మన్నింపందగు పాప-తిబహుంపా భక్తికల్పద్రుమా॥ ౬౩

౯౭॥ వైరాగ్యోపతప్రభోగములు సంభావించగా నొక్క-చో!
జేరంగాంటు దుష్టభయము వేరొప్పుకొ విన్నావ నీ!
ప్రాణాంతక-దమున్నటుల ప్రాంతాప్రాంతముల్లోన!
దాయాభిషిత్తోభ మెక్కుట నద కుర్య భక్తికల్పద్రుమా॥ ౬౪

౯౮॥ ప్రతియూర త్రితీయప్రకాశమున నిశ్చలించి ప్రాంత-ము!
ధృతచేబాలయము-త్రితీయ-లనువుంద-నేయు-మగన్నన!
భృతసంపూతుల గావ మృతములు గాక-వా లేమన పాన్వ
ధృత నానించిన సంభూతిహితకారా భక్తికల్పద్రుమా॥ ౬౫

౯౯॥ అధికారంబునకుండునా దేవల విద్యాభివ్యవముం జేయునా!
దశితప్రాత నాత్రయంబునను దానొప్పగు నాడు-వహా!
త్వదతిత్వస్థితి శెందునాడును సహభావించి లోకోపకా!
దేవయాద్యస్థిని నుండు-విష్ణు భయచూరా భక్తికల్పద్రుమా॥ ౬౬

౧౦౦॥ త్రిదశావ్రమఖాటకీదహన సంవీర్త మహాదేవ త్వం!
పదలద్యుద్ధిన్నుజైన నెను వివశత్వప్రాప్త బూజింతు త!
త్వదలద్యుద్ధిన్నుజైన నిన్ను ప్రకటిప్రావీణ్యతా భక్తచే!
హృదయప్రంభినాశ తాపవిహో! భక్తికల్పద్రుమా॥ ౬౭

౧౦౧॥ విను తాపత్రితయంబు స్వప్నదమలో వెంపింద గాన్నించు నీ!
వణము ల్మాదాను వాననాత్రయము విశ్వప్రాకటించెను దు!

హారంబు ద్యజయించు యోగులును దివ్యజ్ఞానులైనం భువిఁ
బ్రారబ్ధులు భుజింపకుంట దరమానా? భక్తకల్పద్రుమా॥

గృగ

మ॥ అతికాతన్యము నీమనంబగు నసాధ్యంజాను నీసేవ దు
స్తతిభంజింప నిటైనసెన్నడగు నీకా నీకటాక్షంబునా
తత నామైబచరించు భాగ్యమును నత్యంత ప్రభావైక్ ని
త్య తపోనిష్ఠ నినుకొ భజించుటలు రామా భక్తకల్పద్రుమా॥

గృః

కా॥ నీదాస్యంబును సేయనీ విచలమా నీహోభయేవించు నీ
మిదఁ స్వాంతమునిల్పనీ విడువక నీదాసులంగూడ నీ
వాదుల్పప్పులు లోకతంత్రమున నొప్పున్ జెప్పరేఘట్టపై
నేదైనం గరుకుంగ సర్వచని తండ్రి భక్తకల్పద్రుమా॥

గృః

మ॥ వట్టిలాత్మ ల్లనలేరుగాని భవదంఘ్రుల్ బట్టి నిత్యంబు చెం
గట సేవించెడి వారితన గలదన్నక వాగలో మేరలే
దిటులంచుం బలుకంగ జూప గన మాకేగాదుగాయలచు జె
ప్పుట విన్నార మదెట్టిభోధ మహిమబో భక్తకల్పద్రుమా॥

గృః

మ॥ కలవారే పనిజేయ పాడియగు గాకకొజెల్లనే న్నికు పె
న్వలపుంజిక్కియు గోపికల్పాగడ మేనక బుల్కలెత్తకడఁగా
కలితస్వాంతుడ వైతికాని కడువేడ్కం బెద్దకాలంబునిఁ
గొలువ వాడెన జూడవైతి బుభుభంధో భక్తకల్పద్రుమా॥

గృః

మ॥ దివిజానీక శిరఃప్రకస్త మకుటద్విహారు రత్నప్రకాం
దవిరాజద్భవ దంఘ్రపల్లవముల భావించి సేవించనా
కవలీలాయెను పూర్వపుణ్యఫల మాహా వర్ణనాతీతమై
దవులంగాదె మహాత్మ మానిజననేతా భక్తకల్పద్రుమా॥

ఓం

కా॥ నీవేనన్న భరింపలేనని మదిఁజింతిల్లటల్ జూడగా
ః దేవానీపరివార మడ్డపడిశో దేవేరులేమంచు దా
భావించిచ్చిరొ వీడుదుష్టుడనుచుం బాటించితోగాక నిం
దా విశ్వాసము కట్టి నాపయి ననంతా భక్తకల్పద్రుమా॥

ఓం

కా॥ చెప్పంజాలను నీకు భక్తములు నీచే విన్నవేగామేమా!
యప్పా! జిక్కిరి దక్కిరి నివ్విడవ వ్రయ్యాలించుమా యంచు నీ!
గాప్పన్గోరియు కాళ్ళవైబజినవో కోర్కులైసందీర్చుమీ!
కోప్పకో దీనశాన్తి! యుత్తజనబంధో! భక్తకల్పద్రుమా॥ ౬౨

కా॥ కొన్నానంట బిగంద మీవు మునిముఖ్యుల్ జెప్పగా వింటి నా!
ఎన్నఁజేసి భరింప కంకిణము చేబంధించి రక్షించి ము!
న్నెన్నండో యది నిక్కమైనయెడ నింకేలాలసింపంగనన్!
మన్నింపందగు పాపభీతివడకుండ భక్తకల్పద్రుమా॥ ౬౩

కా॥ వైరాగ్యోపగతిప్రబోధములు సంభావించగా నొక్కచో!
జేరంజాలుట దుర్లభంబనుచు వేజెప్పంగ విన్నాడ నీ!
ప్రాకృతభౌతిక భేదమున్నటుల ప్రాప్తప్రాప్తములల్లు నం!
దాయాభిజ్ఞిభోధ మెక్కుడు గదయ్యా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౬౪

మ॥ ప్రతియూర్క ప్రతియప్రకాశమున నిజభావించి ప్రాచీను బు!
దృతదేవాలయముల్ ప్రతిష్ఠ లనువైందక నేయు సేయన్నన!
జితసంపూతుల గాన మార్గములు గాక చారలేమైన స్వా
త్మత నానించిత స్వభూతిహితకారా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౬౫

మ॥ అధికారంబుననుండు నా డచుల విద్యాభ్యాసముం జేయునా!
డదితప్రాజ్ఞత నాశ్రయంబునను దానొప్పారు నాడుక వచా!
త్వదతిత్వస్థితి తెందునాడును సహభావించి లోకోపకా!
రదయాదృష్టిని నుండుటొప్పు భయదూరా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౬౬

మ॥ త్రిదశారప్రముఖాటపీడనాన సంవీర్త మహాదేవ త్వం!
పదలక్ష్యాగ్రమవైన నేను వివశత్వప్రాప్తి బూజింతు త!
త్వదలక్ష్యాగ్రమవైన నిన్ను ప్రకటిప్రావీణ్యమా భక్తిజే!
హృదయగ్రంథివివాళ తాపనవిహారీ! భక్తకల్పద్రుమా॥ ౬౭

మ॥ విను తాపత్రితయంబు నట్టపదముల్ పెంపొంద గాన్నించు నీ!
వణము ల్పూడిను చాసనాత్రయము విశ్వప్రాకటంబైన దు!

గ్గణపుంజంబును నాసయు న్వెలసి దిక్కు ల్విక్కటిల్లంగ ముం
చును దుఃఖంబున దేహమేననిన శంభో భక్తకల్పద్రుమా ॥

౬౮

మ॥ కన నజ్ఞానమునందు గల్గు నవివేకంబును జాడ్యంబు నం
దున జన్మిం చభిమాన మందునను చెన్నుస్మృతు రాగాదు లం
దున కర్మంబును నందు జన్మమును నందు స్థుఃఖము నుట్టు పీ
టిని సప్తావరణంబులంచు బొడగంటి భక్తకల్పద్రుమా ॥

౬౯

కా॥ వేదాంతంబిల రాసారాను తమసావిహృత్ శుక్కుక్తియా
బోధాకల్పితమె చెలంగ గతస్థంపూజంబుగా నిష్టయం
దేదాకొల్పియు జిహ్వగుహ్యచపలాదిభ్రాంతత్పస్థాత్మ దు
స్వాదస్వాములు బుట్ట మానిజనశీవా భక్తకల్పద్రుమా ॥

౭౦

మ॥ నిను గాంక్షించెడివారిలోన నమమానింపన్ స్వభావంబు గ
ల్గినవాడన్ ప్రతిబంధచక్రుడను యేలీలన్ బ్రహ్మంతునో
సనకాదిప్రముఖప్రసంగ భవపాశప్రజ్ఞభంగ కా కనత్
ఘనశోభంగ దయాంతరంగ గతసంగ భక్తకల్పద్రుమా ॥

౭౧

కా॥ నేసాటింతు భవత్పదాంబుజముల నిర్మల్యంబు నేవించి నీ
దాసశ్రేణుల దాసుడైచెలగు సద్భక్తుండు దుర్వారమి
ధ్యాసంసారపయోధి దేలియును సత్యస్ఫూర్తి నీవొనటం
చోసాధూర్తచహ్మద్విలాస శివశంభో భక్తకల్పద్రుమా ॥

౭౨

మ॥ ప్రణతారాతికదంబ మానిజనహృత్సంకేజ గోలంబ వి
శ్వనివాసప్రతిబింబ రాజితశుభాస్యాచంద్రబింబా మహా
ద్గుణసంరంభ దయావలంబ భవనిర్దూతా విడంబా త్తమ
పణగావింపుము నాదు సేరముల దేవా భక్తకల్పద్రుమా ॥

౭౩

మ॥ పలుకాస్తాభ్యసనంబు జేసివను సంభావింప వేదోక్తక
ర్మల నిర్మల్యంబును జేయుచుండినను తీర్థశ్రేణి నేవించినన్
గలదే నీదగు శుస్వరూపమును గాంచంగల్గు భాగ్యంబు ని
ర్మలసద్భక్తిని గూర్చుకున్నను మహాత్మా భక్తకల్పద్రుమా ॥

౭౪

మ॥ కనికన్ దృశ్యమయాత్మకంబయిన జాగ్రత్స్వప్నరూప ప్రపంచం
చ నికాయంబు మనంబెరుకొ నదియెటన్న మానసంబందు బు
ట్టు నడుంగుం మనమున్న యాత్మ జగముండున్ గాని తన్నాతమం
దున లోకంబన లేదుగాదె బుధబంధో భక్తకల్పద్రుమా॥ 2౧

మ॥ పరతత్వంబన నీర సుస్థిగతనిన్ బ్రాశ్చిందుచే త్రోవ దు
స్తర దుఃఖంబుధి చాటనావ పృథుసత్తాగలు నీసేర ము
క్త రమాసంగతభావ మానిజన హృద్వ్యక్తిప్రభావా వసుం
ధరభాగోత్తర బ్రోవుచుంటిని ముకుందా భక్తకల్పద్రుమా॥ 2౬

మ॥ కడుపుంగూటికి కూలికాసనడి వేడ్కన్ మోయుభారంబు నె
క్కుడునైన బహువంచు దుఃఖపడునొక్కొ యొక్క డ్లబ్ధజుమీ॥
జడతన్ దూలెడినాడు శోకహత దుస్సంసార మాహ్లాదతన్
గడుపుం గాదె సతీకుతప్రభృతివాంఛన్ భక్తకల్పద్రుమా॥ 22

మ॥ వివరింపంగను జ్ఞానికజ్ఞునకు నేధేదంబు గానించు లో
కవిధిప్రాపున జూడ నమృతకు హృద్గంధ్యంతరాయంబుచే
త విరాజిల్లుచు నిత్యముత్తతను సత్యజ్ఞాని యజ్ఞించు చా
నవివేకంబున దుఃఖ మొందు గద రామా భక్తకల్పద్రుమా॥ 2౩

కా॥ భారంబంతయు నీదె నిక్కుచుని సంభావించు విజ్ఞానులె
వ్వాయం బొందర జటికర్మ మొనరింప నైత్యలం బమృతె
వ్వారీ గ్రంథి సడల్పలేక యటుసల్పన్ జేటువాటిల్లు వెం
పొండ్ల కూడ్రుకు విప్రచర్య గనినట్లై భక్తకల్పద్రుమా॥ 2౪

మ॥ నిరతంబున్ భవవీయపాద విలసన్నిరేజ పత్రంబులం
గురిగా జేర్చు మనంబుతోడను భవద్వోష్ఠీవిసోదక్రియా
పరతంత్రంబయి జీవితంబు నెరవేర్పంగల్గు భక్తాఘమున్
వరిజేరంగలదే జముం డమృతచాతా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౨౫

మ॥ జనవిద్యేషి యజామిశుండు విషయాసక్తిఁ బ్రవర్తించియున్
 వనటన్ గుండియు వంత్రవేళను మనోవాక్కాయ కర్మంబుల
 న్నిను దాబోని వంత్రమాత్రముననే నీసన్నిధిం జేర్చినా
 వని విన్నాడ దయాభివీవగుట దేవా భక్తకల్పద్రుమా॥

౮౦

మ॥ అపరాధంబున నుండ వానికి సహాయం బొప్పుగాజేసి నీ
 కృపజూపందగు ధర్మమానుగద యోగిధ్యేయ బోధా స్వరూ॥
 పపరా నాయెడ నేరమెంచకు మహాపత్నంధి నున్నాడ ని
 త్యపదారోహణ సాధనౌషధము నిమ్మా భక్తకల్పద్రుమా॥

౮౧

క॥ లోకంబులతమంచు దుర్వివయ లోటుండయ్య కర్మిష్టిదా
 జైకల్యంబుననుండు నాత్మవిదుడీ వ్యక్త ప్రపంచంబుమా
 యాత్మగ్యంబుగనె చిత్తప్తిగను న్గంజానె వీరిద్దరా
 హా! కయ్యాటములాడగా జెలిగోడ భక్తకల్పద్రుమా॥

౮౨

మ॥ పలుకప్టంబులకోర్చి పావకుని చేపట్టంగ నాతాల్మి బె
 బ్బులికోరల్ జెనకంగవచ్చు జలధి న్బొల్పొందగా నీదక
 చ్చులలిం బ్రహ్మము వైతివంచు ననవచ్చు గానివేతన్ను దా
 దలియక దుర్లభమయ్య శోషితబుధార్తీ భక్తకల్పద్రుమా॥

౮౩

మ॥ మనసు జాడగలేదు పాక్యముల సన్మానింపగారాదు క్ర
 న్నన కాయక్రియలందు పట్టవడ దానందైక బోధాస్వరూ॥
 పనిరాకార నిరీంద్రియంబగు భవద్వాస్తవ్య మింకెట్లుగాం
 చనగుక బ్రీతి ముముక్షుసంతతి మహేశ భక్తకల్పద్రుమా॥

౮౪

మ॥ తనువే తేరగు బుద్ధి సారధి జవత్వప్రాధిమ్యావ్వంబులే
 ఘనత స్థించు దశేంద్రియంబులగ సింగారించియు న్నిత్యజే
 యనుమైంద రధికుండుగా నలరి గవ్యస్థానమాకించి నూ
 తుని శుద్ధంబుగ జేసెనేని సుఖించుక భక్తకల్పద్రుమా॥

౮౫

మ॥ అణిమారుల్ ఘనయోగతంత్రములు కాయస్థైర్యమేగాని ని॥
 గుణతత్వంబును జేగలేవు ప్రథితాఖండప్రజ్ఞాభంబు జెం॥
 దిననే గాకను కల్పితోరు భుజగాధిష్ఠానమా రజ్జువుక॥
 గన రజ్జుజత లేనిచో చెలియనానా? భక్తకల్పద్రుమా॥ ౫౭

మ॥ వగచే నైరముచే భయాంకలతచే వాదంబుచే భక్తిచే॥
 త గురిండ్లప్పుక నెట్టులైనను నినుఁ ధ్యానించువాడాయెనా॥
 నెగటార్చు భవబీజసంజనిత పృథ్వీజప్రకాండంబు స॥
 త్వగుజాలంకృతపూరుష ప్రచురభావా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౫౮

మ॥ జలిలావన్యకరీర సంతత ముముక్షాధార నిశ్చేషసం॥
 వృతభూభార వడూర్జిమూర వినతాబృందారకావార ఖం॥
 డితదుగ్ధంత్రవిచార వేదఘనవాటినిత్యసంచార స॥
 గ్ధతి నాకీట పరాత్పరా సుజనరక్షా భక్తకల్పద్రుమా॥

క॥ ఏతన్మాత్రమే నిన్నెరుంగుట? సదా కృద్వ్యోగసర్వేంద్రియ॥
 స్థితంబొందుటయో బటల్పెనిచి సంకీలుండనంచుటయో॥
 వీతభ్రాంతిని గంటయో ప్రబలి నీవేనేనుగా నుంటయో॥
 చేతోజాడ్యమనీష వేద్యమగునా శ్రీభక్తకల్పద్రుమా॥ ౫౯

మ॥ పరిశీలంపుడు నూత్నబుద్ధులు బుధప్రాశస్త్య మీబోధ మా॥
 దరణీయంబగు సాంప్రదాయము యవిద్యారూపమన్నప్పు నీ॥
 కరణాధన్యనిరూపణం బొనర సేయంజాలిరేగాక నే॥
 ర్పరపంజాలుదురే యఖండపరిపూర్ణ భక్తకల్పద్రుమా॥ ౬౦

మ॥ మది గాంక్షించి యనేకదేవతల సన్యాసించి యయాధలా॥
 గ్ధులై తృప్తిని బొందుచుండుదురు విద్యాకూష్యలై పాపవా॥
 ర్థి దగుల్కొంచును సర్వదేవతల కాభిషేక మీవంచు నీ॥
 పదవి గోరరు నిత్యత్వప్రీతి చరింపఁ భక్తకల్పద్రుమా॥ ౬౧

మ॥ కలిలో జిక్కినవారు బ్రాహ్మణులు భూకాంతుల్ ధనేశు ల్వురు!
 ర్దులునుకొ తక్కుకొలంబువారు ప్రతివారు నేషియల్ వారి ని!
 ర్మలభావాంతర ధేదచుట్టు లధికారప్రేరితంబయ్యు నీ!
 కొలువే నేయనిచో సుఖంబుగలదొక్కో భక్తకల్పద్రుమా॥ ౯౩

మ॥ క్రమమొప్పొగ నాల్గు జేదమున సాకల్యంబు దా నేయని!
 విమలంబంచుచు దీర్ఘసత్రములు వే బెట్టించనీ గుళ్లుగో!
 ప్రములెన్నో ఘటియించనీ స్ఫురితతత్వజ్ఞానమేలేక మో!
 తుము సిద్ధించునె రక్షితార్తజననీక్షా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౯౪

మ॥ తగువర్ణాశ్రయభక్తగర్భ మనుమౌనక నేయ నద్దానిచే!
 త గడింపంగల లాభమెద్ది యని తద్ధర్మంబునుకొ వీడగా!
 దగదెవ్వరికి దోసమంటునడు శ్రద్ధాభక్తినిరెంటిపాం!
 దుగణింపక భవదాజ్ఞ భగ్నమున నుండుక భక్తకల్పద్రుమా॥ ౯౫

మ॥ అలవాగుంట ననాదినుండి కడుహేయంబైన దేహాఫలా!
 మలకే బొప్పడుచుండు మానసము తృప్తాదూషణంబొల్ల దె!
 టులవేగింతును దీనితోడ నికచుట్టుంబెట్ట కేలా భద్రా!
 చలముం జాపెద వెది నాకుగతి యీకా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౯౬

కా॥ యోగాంగంబుల నిమగ్తు బలుకు టెట్లోప్పన్ వనోవాసనా!
 భాగంబెల్ల లయకన్యముం ధృఢతరప్రజ్ఞానిశేషంబు ని!
 యోగింపకొ కృతమెద్ది నిత్యవిలసత్సోగీంద్ర సంభావితం!
 జా గాఢస్థిత చిత్తమాధి కిరవేదా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౯౭

మ॥ ప్రతివారున్ ఘనయోగతంత్రముల సంభావింపలేకొక్కో యం!
 చు తరింపంగ వృధావివేకచగు వే శోధించగా జారిజా!
 రి తపోమూలమునకొ జనించుగతు లారీతి న్యభాగించి స్వ!
 స్థితిలోనుండుట యొప్పుగాడె గురుమూర్తి భక్తకల్పద్రుమా॥ ౯౮

మ॥ శివశ్రీవైకృతపదంబునొంది ఘనసచ్చిత్ సౌఖ్యవేలానుహా॥

గ్లవమధ్యంబున నోలలాడు విదితప్రాజ్ఞుండు నిర్వాత ఘా॥

రవనంబందునన్న దాశుతమిత్రవ్రాతముల్ గొల్వ ని॥

టవసింపఁ సవ మానుగాదె గతసంగా భక్తకల్పద్రుమా॥

౯౯

మ॥ పురుషుం డంగవవేసమాని యమితామోదంబు సంధిల్ల భా॥

వరసాస్పారతి బోటియట్లునటియింపఁ నాతిగానటు నీ॥

పురజోవ్యాప్తిని శేవధారివనినకొ బొల్పుంద శేవుండవే॥

పరమాత్ముండవుగాని మానిజనజేవా భక్తకల్పద్రుమా॥

౧౦౦

కా॥ దారాపుత్రుల బెంచలేక భువిలో దారిద్ర్యమున్ బొక్కుచు॥

పేరొనంబడి కూళవేసములచే వెంపొంది వేదాంతి నం॥

చూరూరం దిరుగాడువాడు చెడన్లటూహింప శార్దుల వే॥

పాపూధిం జరియించు కుక్కగతిలోనై భక్తకల్పద్రుమా॥

౧౦౧

కా॥ భక్తిన్నీ పద నీజాతములు సేవజేయుచేతప్ప యే॥

రక్తింబోని స్వభావుడంచు కనులారకొ జూడకెట్లెలనీ॥

శక్తింబంపి యనేకచిక్కులను వేసారించిసాధించెదే॥

యక్తిందోచ దిశమిత్రోవ బధబంధూ భక్తకల్పద్రుమా॥

౧౦౨

మ॥ తనుదాగాంచిన వానిలక్షణములకొ స్థాపించుకెట్లొ ఘోసే॥

వననోమానునొ నిల్చునో నడచనో వ్యాసంగడై యండనో॥

తిననో యూరటినెందునో పృథుసమధింజెందునో జెండదో॥

గవలేన్ద్రులు వారివారికగుగాకకొ భక్తకల్పద్రుమా॥

౧౦౩

మ॥ అనిశంబుకొ భవదీయకీర్తనము లక్ష్యంతానమోదంబుచే॥

తనుసేయంగల భక్తసంతతికి యక్తంబైన వైరాగ్యసా॥

ధనసంపత్తి గలట్టివారికి వమాతైత్వాగ్ధముంబోధనీ॥

యను నీవే గరురూప మొందితి గదయ్యా భక్తకల్పద్రుమా॥

౧౦౪

మ॥ గురుశిష్యద్వయ భేదమెంతదనుకకా గూఢంబుగా నుండునో!
యరుదారకా గురుడన్న నీవనిన భేదాసక్త మందాకగు
నీరమైయుండును శిష్యుడెల్లగురువై జెల్వొందునోయపుడే
గురుడేనీవగుగాక రెండుగలవైకోభక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౦౪

మ॥ భయభక్తికా గురుడే ప్రభుండు పరదైవంబెల్ల చుట్టాలు త॥
ల్లియుదండ్రొక సఖుడంచు ప్రత్యహము చాలెక్కింది విశ్వాసము॥
చియు సేవించిన వా డఖండపదసచ్చిత్ సౌఖ్యమేపార ని॥
భృయుడై వే గురుశిష్య సంధిగను దేవా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౦౬

మ॥ పెలుచక లోనాము వహ్ని సంగమున నిర్భిన్నత్వమై వహ్నిధ॥
ర్మలుదానిం గలగుండు సేయునటులే మాయాపరీభూత భ॥
ర్మలు నీజుండుబెంగి మూఢులకు నున్మాదంబు రెట్టించు కే॥
వల తాదాత్మ్యము చేతగాదె రిపుతాపా భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౦౭

మ॥ భవదంఘ్రిద్వయ నీరజాతములుపై భావించి వృత్తంబు లి॥
య్యవి పుల్లప్రసవాళిగాగ కతకంబర్పించి పూజించితి॥
భవసంసార విచారమైన పృథుసద్భక్తికా బ్రహ్మదిపుమా॥
శివ శంభో జలకాండమండలనివాసీ భక్తకల్పద్రుమా॥ ౧౦౮

శ్రీ సద్గురు పరబ్రహ్మార్పణమస్తు.

—॥ స మా ప్త మ్ —

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రుతిధర్మసంజీవని

వర్ణాశ్రమధర్మపక్షమున వాదించు
పక్షపత్రిక.

—* వార్షిక చందా. *

ప్రధానపోషకులు రు 12-0-0	చందాదారులు రు 3-0-0
అనుపోషకులు రు 6-0-0	విజినందిక రు 0-4-0

ఆర్థసంవత్సర చందా. రు 2-0-0

జి. యస్. సి. గర్వతి గంకువరిశాస్త్రాశ్రమముగ

జాతివిభాగాదర్శము.

(ప్రథమ సంపుట)

ఇందు దివ్యజ్ఞానసామాజికము బ్రహ్మసామాజికము ఆర్యసామాజికము
కులనాపకయోగము చేయు శోధలును అనుముఖ్యముగ జి. యస్. సి. గర్వ
స్వతిప్రసాద గంకువరిత్ర శాస్త్రము శాస్త్రములగు చెప్పబట్టియు బ్రాహ్మణ
దేవము వృద్ధిగ మనస్థియు బోధించు విభులముగ విమర్శింపబడినది.

వెల రు 0—8—0 మాత్రమే.

వర్ణస్యవస్థ.

ఇది భారతదేశమునగల నాలుగుజాతులయొక్క పుట్టు
తినుగూర్చి శ్రుతిస్మృతిసూత్రపురాణేతిహాసాది ప్రమాణముల
తో చక్కగా విమర్శించివ్రాయబడినది. వెల రు 0-4-0

బ్రాహ్మణేతర దుస్థితి.

3 భాగములు — భాగము 1కి వెల రు. 0-2-0.

